

صنعت ساعت‌سازی در دستان تایمکس

اینگرسول به تولید و فروش ساعت در اروپا و سایر بازارهای جهانی پرداخت. در سال ۱۹۴۰ «توماس اولسن» نروژی که به دلیل حمله نازی‌ها، یا خانواده‌اش به آمریکا آمده و به دنبال سرمایه‌گذاری برای کمک به فعالیت‌های جنگ بود، به همراه «لهمکول» بیشتر سهام این کارخانه را خریداری کرد. با ریاست و مدیریت این دو، کارخانه به بزرگ‌ترین تولیدکننده تایمر فیوز برای محصولات دفاعی تبدیل شد. در سال ۱۹۴۲ یک کارخانه جدید دیگر، طی ۸۸ روز ساخته شد که در آن به تولید تایمرهای دقیق بپردازند. در اگوست سال بعد، جایزه برتر نظامی ارتش آمریکا برای تولید «فیوز آنکلو آمریکن» به این شرکت تعلق گرفت و به این دلیل در پایان سال، سهامداران رای به تغییر نام شرکت به «شرکت تایم آمریکا» دادند. پس از پایان جنگ، سفارشات کارخانه کاهش یافت و مدیران شرکت به این نتیجه رسیدند که یک ساعت ارزان، دقیق و بادوام، می‌تواند فروش موفقیت‌آمیزی در پی داشته باشد. این امر با استفاده از اتوماسیون بالای تولید فیوزهای جنگی و یک طراحی ساده امکان‌پذیر بود. دوام این ساعت نیز با استفاده از الیازهای سخت جدیدی که در جریان تحقیقات زمان جنگ کشف شده بود میسر شد. این نوآوری‌ها نهایتاً منجر به تولید برند «تایمکس» در سال ۱۹۵۰ شد که اولین بار در فروش آزمایشی ساعت‌های ویژه پرستاران استفاده شد. این ساعت مچی برای تأکید روی دوام، با شعار تبلیغاتی «فقط یک گردگیری لازم دارد تا به کار خود ادامه دهد» به بازار معرفی شد. دوام که مشخصه اصلی این نام تجاری بود، بعدها در تبلیغاتی که تایمکس را در «تست شکنجه» قرار می‌دادند، شدیداً مورد تأکید قرار گرفت. این آگهی‌ها، ساعت‌های تایمکس را در شرایط دشوار گوناگون و ضربه‌های سخت و ده‌های بسیار پایین قرار می‌دادند تا دوام آنها را به نمایش بگذارند. این آگهی‌ها باعث تبلیغات گسترده کلامی و معروفیت نام تایمکس شدند، تا جایی که در سال ۱۹۶۰، یک سوم ساعت‌های آمریکا نام تایمکس را زد می‌کنیدند. پانزده سال بعد این نسبت بیشتر شد و برند تایمکس تیمی از بازار آمریکا را اشغال کرد. در سال‌های اخیر با پدید آمدن برندهای مختلف سوئیسی، فروش این کارخانه کاهش یافت و به همین دلیل ساختارهای کارخانه در سال ۲۰۰۸ تغییر یافت و ساعت‌های GPS دار، ساعت‌های دارای مانیتور ضربان قلب برای تمرینات ورزشی و سایر محصولات پیشرفته نیز به تولیدات آن اضافه شدند. اکنون تایمکس بزرگ‌ترین تولیدکننده ساعت در آمریکا است و سومین نام تجاری محبوب وسایل زینتی ویژه بانوان می‌باشد.

در سال ۱۸۵۴ کارخانه تولید لوازم برنجی «بندی کت و برنهام»، مجموعه واتربری (Waterbury) را برای تولید ساعت دیواری با استفاده از چرخ‌دنده‌های برنجی تاسیس کرد. این مجموعه به طور رسمی در ۲۷ مارس سال ۱۸۵۷ به عنوان یک شرکت مستقل با سرمایه ۶۰ هزار دلار به ثبت رسید.

در آن زمان، صنعت ساعت‌سازی آمریکا با شرکت‌های عظیم خود که اکثراً در ایالت کانکتیکت قرار داشتند، میلیون‌ها عدد ساعت تولید می‌کرد، به طوری که نام این منطقه را «سوئیس آمریکا» گذاشته بودند. شرکت واتربری یکی از بزرگ‌ترین این شرکت‌ها، هم در زمینه تولید داخلی و هم صادرات، به خصوص به کشورهای اروپایی بود. این شرکت، ساعت‌های دیواری خود را با قیمت تمام شده بسیار کمتری نسبت به رقیب اروپایی خود تولید می‌کرد.

واتربری در سال ۱۸۸۷ شروع به تولید ساعت‌های جیبی کرده و آن را به نام قبل معروف آفریقای، «جامبو» نامگذاری کرد. فروش اولیه این ساعت‌ها در نیویورک با استقبال خوبی مواجه شد و توانست نظر تاجر بزرگ «رابرت اینگرسول» را که از پیشگامان بازاریابی محسوب می‌شد به خود جلب کند. در اواخر قرن ۱۹، واتربری با قرارداد جدیدی که با رابرت و برادرش بسته بود، میلیون‌ها عدد از این ساعت را با نام خود آنها تولید کرد. در سال ۱۸۹۶ اینگرسول نوعی ساعت جیبی یک دلاری به نام «اینگرسول یانکی» را نیز به واتربری سفارش داد که آنچنان محبوبیت بالایی پیدا کرد که لقب «ساعتی که دلار را معروف کرد» را گرفت.

واتربری در اوایل قرن بیستم، به دلیل مشکلات مالی و بازاریابی نامناسب، تا مرز ورشکستگی پیش رفت و برای جبران آن روی تولید ساعت‌های گران قیمت متمرکز شد. ولی این کار نیز مانع ورشکستگی آنها نشد و نهایتاً در سال ۱۹۱۴، این کارخانه توسط برادران اینگرسول خریداری و مجدداً مشغول تولید شد.

با آغاز جنگ جهانی اول، تقاضا برای نشانگرهای زمان بیشتر و بیشتر شد. تویچی‌های توپخانه نیاز به یک راه آسان و سریع برای اندازه‌گیری زمان در هنگام کار یا سلاح داشتند. واتربری با اضافه کردن بندهای برزتی به ساعت‌های جیبی کوچک زتانه و اضافه کردن عقربه‌های شب تاب، با تبدیل آنها به ساعت‌های مچی نظامی، این امر را محقق ساخت.

پس از دوران رکود اقتصادی که برای شرکت بسیار سخت بود، این شرکت دوباره هویت خود را در بازار پیدا کرد. در سال ۱۹۳۰ طی قراردادی که با شرکت والت دیزنی منعقد شد، تولید ساعت‌های معروف میکی ماوس تحت نام اینگرسول آغاز شد و معرفی عمومی این محصول در نمایشگاه جهانی شیکاگو در ژوئن سال ۱۹۳۳، اولین سود چند میلیون دلاری شرکت را پس از گذراندن بحران مالی به ارمغان آورد. پس از آن این کارخانه تحت نام